

Publicerad 2009-04-21 07:35 av Junitvillingen

Jagad om natten

Med blodsmak
i munnen
och svettpärlorna
rinnande
springer jag
på trötta, tunga ben

Fastnar med ena foten
i en trädgren
faller handlöst
men kämpar mig upp
fortsätter springa
medan björkslyet
piskar mina kinder

Han ropar
jag tycker mig höra
hans snabba steg
och när jag hastigt
vänder mig om
kan jag också
se honom!

Mörkret
som precis gjort entre´
gör att jag inte
kan se stigen tydligt
vilket får paniken inom mig
att växa

Plötsligt kan jag höra
honom flämta
känna hans hand
som nuddar min rygg
gråten stockar sig
i halsen
när jag inser
att jag inte kan fly

Vaknar upp kallsvettig
hjärtat slår
i turbofart,
tårar rinner
ångesten kramar
så hårt
så hårt

Verklighetens mardröm
besöker mig om natten

ska den aldrig
lämna mig
ifred...?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Junitvillingen med Poeter.se id #27818 innehar upphovsrätten